

بکارگیری سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS) به منظور تحلیل وضعیت زیست اقلیم گردشگری مناطق توریستی

آتنا معین مهر^۱، مرتضی امیدی پور^{۲*}، محمد معین مهر^۳، سید مهدی موسوی شهیدی^۴، محمد تشکری^۵
(۱- دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی توریسم دانشگاه تهران، (moeimmehr@ut.ac.ir)

(۲- دانشجوی کارشناسی ارشد سنجش از دور و GIS دانشگاه تهران، (omidipoor@ut.ac.ir)

(۳- دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور اهواز (m.moeinmehr@yahoo.com)

(۴- دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیای سیاسی دانشگاه تهران (m.moosavi1370@yahoo.com)

(۵- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی عمران (زلزله)، دانشگاه اشرافی اصفهانی (Tashakori1999@yahoo.com)

چکیده

اقلیم گردشگری رابطه کیفیت اقلیم یک منطقه در ارتباط با رضایت و آسایش گردشگران را بررسی می‌کند. شاخص اقلیم گردشگری عناصر اقلیمی را در برابر کیفیت تجربه گردشگران ارزیابی می‌کند. در این پژوهش با استفاده از شاخص آسایش اقلیم گردشگری و همچنین با استفاده از توانایی های GIS در میان یابی، تعمیم داده های نقطه ای به پهنه ای و ترکیب نقشه ها، زمان ها و مکان های مساعد جهت حضور گردشگران در استان کهگیلویه و بویراحمد مشخص شده است. جهت محاسبه شاخص اقلیمی آسایش و تقویم گردشگری استان کهگیلویه و بویراحمد از داده های دو ایستگاه همدیدی یاسوج و دوگنبدان و ۱۳ ایستگاه همدیدی خارج استان در دوره آماری (۱۹۷۵ تا ۲۰۰۵) استفاده شده است. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می دهد که بهترین ماه ها جهت فعالیت های گردشگری به ترتیب ماه می (اردیبهشت) سپتامبر (شهریور) و ژانویه (دی) است همچنین ماه دسامبر (آذر) از دیدگاه اقلیمی دارای شرایط بحرانی جهت فعالیت های گردشگری است.

واژه های کلیدی: شاخص اقلیم گردشگری (TCI)، سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS)، استان کهگیلویه و بویراحمد، گردشگری